

Meghalt Sohajda Antal

Fájdalmas veszteség érte a szegedi munkásmozgalmat. Kedden, 86 éves korában elhunyt Sohajda Antal, a munkásmozgalom régi harcosa.

Sohajda Antal 1919 óta tagja a pártnak, s a két világháború között aktív kezdeményezője és fíradhatatlan szervezője volt a helyi munkásmozgalmi akcióknak. Részt vett a bérkövetelési mozgalmak és tüntetések előkészítésében, megszervezésében. Illegális tevékenységéért állandó rendőri felügyelet alatt állott, s 1944-ben Ricsére internálták. A felszabadulás után kiemelkedő szerepet vállalt Baján a politikai, gazdasági és társadalmi élet újjászervezésében. Részt vett a bajai városi pártbizottság létrehozásában is, ahol rövid ideig titkári funkciót látott el. Konkrét segítséget adott több üzem munkájának megindításához is. 1947-től 1960-ig — nyugdíjazásáig — a bajai

áramszolgáltató vállalat dolgozója volt, ahol a párt-alszervezet titkári funkcióját is ellátta. Később nyugdíjasként is széles körű, áldozatos közéleti tevékenységet folytatott, közel 30 évi propagandista és két cikluson keresztül körzeti párt-alszervezeti vezetőségi tag és titkár is volt Szegeden.

Munkásmozgalmi tevékenységét kitüntetések sora fémjelzi. Munka Erdeméremet kapott 1956-ban, a Munka Erdemrend arany fokozatát 1969-ben vette át, 1967-ben a Szocialista Hazáért Erdemrenddel tüntették ki, 1970-ben pedig a Felszabadulási Jubileumi Emlékérem tulajdonosa lett. Tavaly, november 7-e alkalmából, 85. születésnapjára megkapta a Szocialista Magyarorszáért Erdemrend kitüntetését.

Temetéséről később intézkednek.

MSZMP
Szeged Városi Bizottsága

Lukács-konferencia

Lukács György Az esztétikum sajátossága című műve megjelenésének 20. évfordulója alkalmából Minézi és katarzis címmel tudományos konferencia kezdődött csütörtökön a Magyar Tudományos Akadémia felolvasótermében.

A kétnapos tanácskozás — amelyet az MTA filozófiai intézete rendez — neves hazai társadalomtudósok elemzik Lukács György művének módszertani, filozófiai és esztétikai kérdéseit, valamint a művészetek rendszeréről, a műalkotás belső világáról, az esztétikai befogadásról vallott nézeteit. Az eszmecsereen Lukács György sok kritikát és elismerést kiváltott esztétikai főművének jelentőségét és aktualitását is megvitatják a szakemberek.

A konferencia alkalmából Lukács-recepció Nyugat-Európában címmel új kötetet jelentetett meg a Lukács-archívum. (MTI)

Ma este Bemutató a Kiszínházban

Alexandre Dumas—Jean-Paul Sartre London királya, avagy Kean, a színész című „romantikus játékát” mutatják be az idei évad első prózai előadásaként ma, pénteken este 7 órai kezdettel a Kiszínházban. A Sándor János által rendezett produkció főszerepében Király Leventét, továbbá Dobos Katit, vendégként Borbáth Ottiliát, valamint Szirmai Pétert, Galkó Bencét, Mentés Józsefet és Szabó Ildikót láthatja a közönség. Képünkön: Király Levente és Borbáth Otília.

Zenei naptár A Weiner Kamarazenekar

A koncert hangulata már az első szám után forrpon-ton sistergett, s a lelkes vastaps nem is engedte el ráadás nélkül (Haydn D-dúr csellóverseny II. tétel) Onczay Csabát, aki Boccherini D-dúr gondokaversenyét játszotta szerdán, a zsűfólásig megtelt Tisza-szállóban a kamarazenekari napok második hangversenyén. A magas feszültségtől vibráló, nagy zenei eseményeknek kijáró atmoszféra azonban nemcsak annak volt köszönhető, hogy Szeged fiatal lép-ték dobogóra a méltán büszke patrióta közönség előtt, hanem elsősorban a produkciók magas színvo-nalát fémjelzte.

Onczay Csaba versenymű-interpretációja már az első periódus megszólaltatásával elragadta hallgatóit, szár-nyakat adva a fantáziának, s a léleknek. Sallangtan virtuozitású technikája el-feledteti, hogy egy hoit anyagú hangszert ural, s azt kell megszólaltatni bír-nia. Az abszolút Zene pa-lackba zárt jószágos szel.e-me szabadul fel vonója alól, s elbűvöli, megajándé-kozza hivatásos hallgatóit. Ezek olyan személyiségje-gyek, amelyek vitathatá-lanul egy összeforrott együt-tes sajátjai, s melyek nagy-fokú felelősségre kötelezik őket a jövőben is.

Adottságaik kibontakozta-tásához kiváló műsort ál-lítottak össze. Weiner I. di-vertimentójának vérszédítő ritmikájú, szellemes, hangulatos, bravúros előadása, ha kellett, büszke magyar ta-ctású, rátartó vagy kedvesen helyke volt, vagy például a lassú tételben (Marosszéki kerengős) lélegzetelállítón kecses, érzékeny, gyöngéd. És milyen remek humoré-zéke van a zenekarnak, ve-zetőjének egyaránt! Hány-szor felszillant előadásuk-ban az életet bearanyozó derű, kacagás! E képesség

talokból álló együttes, sem városunkban, sem pedig külföldön vagy Budapesten. Eppen négy éve tették első komolyabb szárnypróbál-gatásaikat itthon, s az eltelt idő alatt vezetőjük, Weninger Richárd kiváló, fárad-hatatlan, megalkuvást nem ismerő művészi irányítása, s az általa kialakított igényes, alapos műhelymunka hatá-sára bizony felrepültek, fényre kerültek, megéde-meltem! Legutóbbi szegedi fellépésük óta két ténnyről győződtem meg a mostani sze-replésük. Egyrészt arról, hogy a magas színvonalú muzsikálásukból makulányit sem engedtek, sőt újra ké-pesek voltak még emelni a nívón. Másrészt: személyi-ségük lettek. Egyéni, jelleg-zetes, telten zengő, már korábban is dicsért espre-sív hangvételük van, egy-séges szólamhangzás, sely-mes fényű hangszín. Mind-ezhez társul egy végtelenül megkapó, sodró lendületű friss élelő, rugalmasság, hatalmas kifejezővágy, mélyről fakadó muzikalitás és villanásnyi gyors reagá-lóképeség, érzékenység. Ezek olyan személyiségje-gyek, amelyek vitathatá-lanul egy összeforrott együt-tes sajátjai, s melyek nagy-fokú felelősségre kötelezik őket a jövőben is.

Adottságaik kibontakozta-tásához kiváló műsort ál-lítottak össze. Weiner I. di-vertimentójának vérszédítő ritmikájú, szellemes, hangulatos, bravúros előadása, ha kellett, büszke magyar ta-ctású, rátartó vagy kedvesen helyke volt, vagy például a lassú tételben (Marosszéki kerengős) lélegzetelállítón kecses, érzékeny, gyöngéd. És milyen remek humoré-zéke van a zenekarnak, ve-zetőjének egyaránt! Hány-szor felszillant előadásuk-ban az életet bearanyozó derű, kacagás! E képesség

híjával képtelenek lettek volna Ránki György új alkotásának, a *Divertimento klarinétira és vonószekarra* című művének öszinte, hatásos életrekkeltésére. Nemi véletlen, hogy a közönség is kitörő örömmel, s szűnni nem akaró tapssal értékelte az ösbemutatót. Korunk számtalan nyomasztó problémájától, nyugtalanító szellemi és anyagi gondjaitól terhes bonyolult világában milyen öröm és felüdülés egy ilyen hallatlan életszeretettől tobzóó derűs, játékos, huncut fricskákat, kacagató kis grimaszokat felénk villantó, egészséges humorú műsikát hallgatni. Jó, hogy van egy ilyen zeneszerző, aki ezt az életérzést is ilyen átütő erővel képes hangokba formázni, aki képes a nevetést is költészetileg varázsolni. Valóságos gyógyír ez a léleknek. A fölüeny mesterségbeli tudásról árulkodó hangszerelés, a szellemes témák, zenei poének, fokozások, a stabil szerkezet, a muzsika anyagának színes, friss színekben pompázó szövete, gondtalan, gyönyörű élményt ad. A lassú tétel átmeneti kis befelődése, s az, hogy egy röpké időre arcunkra fagy a mosoly, éppen azért remek, mert a következő fergeteges humorú tétel annál meggyőzőbben tud vigasztalni. *Galla Attila* pedig klarinétműszióját fölüeny biztonsággal, atmoszférateremtő erővel, remekül szolgáltatta meg. Örömmel üdvözölhetjük a városi tanács inspirációjára létrejött újabb olyan alkotást, amely szívesen játszott repertoárszáma lehet a kamarazenekaroknak, klarinétműszioláknak egyaránt.

A Weiner Kamarazenekar sokrétű feladatokat rejtő zároszáma *Csajkovszkij Vonószerejének* volt. A művet nem először játszották, s az előadás hallatán a be-érés letisztultsága már megfogalmazható. Weninger nem szokványos vezénylése, ám tökéletes pontossággal követhető, lereagálható, gazdag gesztustarából veit mozdulatnyi nyomán, az előadóművészeinek egyébként is jellemző, nagyon gondos, kifejező szólamintázás, gyönyörködtetett. A mély érzelmi szeszibilitást tükröző, legapróbb zenei gondol-olatokat is plasztikusan meg-formáló, aprólékosan kidol-gozott és átélt részletekből, a nagy formátumú, egye-ges, romantikus szépségide-ál bontakozott ki. A publi-kum kitartó vastapsát üdítő ráadásszámmal. Strauss *Pizzicato polkájával* köszönte meg a Weiner Ka-marazenekar.

Borónyi Bogáta

Napközben

Kulturális szolgáltatások – gyerekeknek

„Mostantól kezdve kinyitjuk a földszinti két nagyobb termünket — a napköziseknek.” Juhász Imréné igazgató és munkatársai premierlázban sürgöttek-forogtak szerdán délután: a Juhász Gyula Művelődési Központba várták — az új iskola-szezonban először — a gyerekeket. Sok új játékkal, könyvekkel, tükörfényesre glancozott parkettával, fűgás helyvel. A jó időre tekintet-tel aztán mégis úgy döntöttek, ezúttal az udvaron rendeznek játékversenyt.

Acs S. Sándor felvétele
Tíztagú csapatok versenyeztek, hat küzdőtérén. Képünkön: „Gepárd”ék célba dobnak

zárjuk gyerekcsoportok, pont-tosabbban, ahonnan a pedagógusok szíves-örömmel el-viszik tanítványait. A do-log sikere ugyanis termé-szetszerűen nemcsak a nép-művelőkön múlik. A napköz-i tanároknak vállalnok kell a csoportos közlekedés velejárait, a szülőök „meg-győzését”, értesítését: „ma a művelődési központba kell jönni a gyerekekért”. Két-ségtelenül kényelmesebb, gondatlanabb az élet, ha az iskolában maradnak a napközisek. De ki ne tudná, hogy az egész napot a pad-ban, folytonos fegyvelben — csak a gyerekek bírják ki. Mert nekik muszáj, mert nekik még lehet parancsolni.

Szerdán délután ott voltam a Juhász Gyula Művelődési Központ udvarán. Hallgattam a diadalüvöltést egy-egy sikeres célba-dobás után, láttam folsza-badult fickándozásukat, ahogy szétterült arcukon a gyönyörűség, amikor jutalmul csokit kaptak. Ez a heti egy óra alighanem várva várt, nagy esemény lesz a kisdiákoknak. Dr. Bene Kálmán és dr. Hegedűs Andrásné pedagógusok kísérték őket, játszóttak, izgulnak, örültek együtt velük.

A két többi napján mind-azokat várják az emleget-tett földszinti termekben,

akiket tanáraik szívesen segítenek hozzá a hasznos kikapcsolódáshoz. *Délutánonként 1 és 4 óra között 30–60 gyereket tudnak fogadni a házban.* Ha csak azt számítjuk: útközben levegőznek; ha ott csak játszanak, olvasgatnak, rajzolhatnak, de mégis: „máshol vannak”, már megéri. Ha meg azt is tekintetbe vesszük, hogy a művelődési központban olyanféle fog-lalkozásokra van mód, amilyenekre az iskolákban csak elvétve — a haszon-egyértelmű.

S. E.

Emlékezés az aradi vértanúkra

Csütörtökön országsszerte megemlékeztek az aradi vértanúk napjáról: 134 éve, 1849. október 6-án végezték ki a magyar szabadságharc 13 hős tábarnokát, akik a világhíri fegyverletétel után kerültek osztrák fogságba.

Az 1848–49-es polgári forradalom és szabadságharc mártírjainak, a császári önkény áldozatainak tiszteletére Budapesten, az V. kerületben levő Batthyány emlékmécsesnél kegyeletes ünnepséget tartottak. A Hazafias Népfrent budapesti bizottsága nevében Bostaj Károlyné vezető titkár és Pa-

tali János alelnök helyezte el a megemlékezés virágait. A Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség budapesti bizottsága képviselőjében Lengyel Sándor titkár és Mikusné Sztrisz Judit, a bizottság tagja; a Szakszervezetek Budapesti Tanácsa részéről Juhász Zoltán titkár és Lőrincz Ernőné, az elnökség tagja; a budapesti helyőrségparancsnokság nevében Farkas Mihály vezérőrnagy és Kárpáti Sándor alezredes; a Magyar Ellenállók, Antifasiszták Szövetsége képviselőjében Nagy Gábor és Gyenes Antal, az

országos bizottság tagjai közszorozták. Az emlékmécses talapzatára a kerületi általános iskolák képviselői is elhelyezték a hála, a tisztelet virágait. A megemlékezés a Szózat hangjaival ért véget.

Az általános- és középiskolák diákjai, a szakmunkásképző iskolák tanulói osztályfőnöki és történelem órák keretében, illetve úttörő és KISZ-összejöveteleken idézték fel az 1848–49-es forradalom és szabadságharc mártírjainak helytállását. Vidéken is többhelyütt tartottak megemlékezéseket.